

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/58/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317201091
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8317201091.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, S., zastúpeného JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou, advokátska kancelária Štefánikova 22, Humenné, proti žalovaným: 1. W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, 2. C. J., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, obaja žalovaní zastúpení JUDr. Janou Šepelovou, advokátkou, Štefánikova 17, Humenné, o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 6C/9/2017-181 zo dňa 12.06.2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie o návrhu žalobcu o vypratanie nehnuteľností žalovanými v 1. a 2. rade takto rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní vypratať nehnuteľnosti a to parcelu KN-C č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² a rodinný dom č. XX postavený na parcele KN-C č. XXX, zapísané na LV č. XXX, okres S., obec A., katastrálne územie A. v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že žalovaní v 1. a 2. rade majú trovy konania uhradiť spoločne a nerozdielne, pričom ich výška bude určená samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav v tomto znení:

Dňa 30.11.2016 bola spísaná notárska zápisnica N N N o vykonaní opakovanej, dobrovoľnej dražby. Navrhovateľom tejto dražby bola Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, dražobníkom spoločnosť Platíť sa oplatí s. r. o., Košická 56, Bratislava a predmetom opakovanej, dobrovoľnej dražby bol súbor vecí - nehnuteľností vedených na správe katastra S., kat. územie A., zapísaných na LV č. XXX ako stavba: rodinný dom, súpis. č. XX na parcele č. XXX a pozemok, parcela registra C, č. XXX - zastavané plochy a nádvorie o výmere XXX m². Bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetu opakovanej, dobrovoľnej dražby boli W. J., nar. XX.XX.XXXX a C. J., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom M. X, S.. Vydražiteľom dražených nehnuteľností sa stal V. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, S. a to za cenu 18 600,00 eur.

Z LV č. XXX pre okres S., obec A., kat. územie A. má súd preukázané, že žalobca je vedený ako výlučný vlastník tam zapísaných nehnuteľností a to rodinného domu so súpis. č. XX, postaveného na parcele

č. XXX a parcely registra C č. XXX - zastavená plocha a nádvorie o výmere XXX m². Vlastník predmet vlastníctva nadobudol Osvedčením o vykonaní opakovanej, dobrovoľnej dražby N N N z 30.11.2016. Na Okresnom súde Humenné sa pod sp. zn. 15Csp/34/2017 viedlo konanie žalobcov 1. W. J., bytom A. č. XX, 2. C. J., rod. V., bytom A. č. XX, proti žalovaným 1. Všeobecnej úverovej banke, a. s., Bratislava, 2. Platiť sa oplatí s. r. o., Bratislava a 3. V. X. a manželke J.. P. X., obaja bytom F. XXXX/XX, S. o určenie neplatnosti Zmluvy o poskytnutí Z. hypotéky, Zmluvy o zriadení záložného práva a určenie neplatnosti dražby.

O podanej žalobe rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č. kon. 15Csp/34/2017-635 z 25.05.2021 tak, že žalobu zamietol, konanie o určenie, že zmluva o zriadení záložného práva je absolútne neplatná, zastavil a žalovaným v 1. až 4. rade proti žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Prešove rozsudkom č. kon. 19Cosp/35/2021-670 z 21.04.2022 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výrokoch I. a II. a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 23.05.2022.

Proti horeuvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove podali žalobcovia dovolanie a zároveň žiadali odložiť vykonateľnosť rozsudku odvolacieho súdu s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6C/9/2017.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Cdo/190/2022 z 28.03.2023 dovolanie odmietol, žalovaným v 3. a 4. rade priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania a žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Na nariadenom pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že žalobca na podanej žalobe aj naďalej trvá v celom rozsahu a poukazuje na rozhodnutia prvoinštančného i odvolacieho a dovolacieho súdu o predchádzajúcich súdnych konaniach, ktoré skončili neúspechom žalovaných. Nestotožnil sa s námietkou žalovaných o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a poukázal na to, že predmetná nehnuteľnosť bola nadobudnutá na základe výsledku opakovanej, dobrovoľnej dražby.

3. Následne skutkový stav bol súdom prvej inštancie právne posúdený v zmysle ust. § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 1, § 7 písm. c), § 69 ods. 3 a 70 z. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby o vypratanie tejto nehnuteľnosti. V tejto súvislosti nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaných, že aktívne vecne legitimovanou by mala byť aj manželka žalobcu, nakoľko z notárskej zápisnice vyplýva, že predmetnú nehnuteľnosť vydražil nadobúdateľ do bezpodielového spoluvlastníctva spolu so svojou manželkou. Nakoľko žalobca je zapísaný ako výlučný vlastník tejto nehnuteľnosti, nebol dôvod pre zamietnutie žaloby z dôvodu, že žalobkyňou nie je aj jeho manželka. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že táto by sa mohla domáhať určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo však nie je dôvod pre zamietnutie žaloby v tomto konaní. Zároveň mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaní predmetnú nehnuteľnosť užívajú bez právneho dôvodu s tým, že ich obrana spočívajúca v neplatnosti dražby bola vyvrátená v konaní o určenie neplatnosti dražby, pričom v tejto veci rozsudok nadobudol právoplatnosť. S poukazom na žiadosti žalovaných, súd prvej inštancie im poskytol lehotu v trvaní 30 dní na vypratanie nehnuteľností.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na zásadu úspechu, pričom dospel k záveru, že nie je dôvodné aplikovať ust. § 257 CSP, na ktoré poukazovali žalovaní s poukazom na ich nepriaznivú majetkovú a zárobkovú situáciu. Žalovaní sú poberateľmi invalidných dôchodkov vo výške 131,90, resp. 221,50 eur s tým, že žalovaná poberá aj odmenu od zamestnávateľa vo výške cca 52 eur mesačne. Zároveň platia podnájom vo výške 270 eur mesačne. U žalobcu bola majetková situácia v čase podania žaloby taká, že mu bola priznaná právna pomoc prostredníctvom Centra právnej pomoci a momentálne podniká v oblasti čistenia studní ako živnostník, kde dosahuje v lete príjem cca 400 - 500 eur mesačne (v letných mesiacoch) a manželka má hrubý príjem 900 eur mesačne, starajú sa o maloleté deti vo veku X a X roky a výdavky spojené s bývaním sú cca 200 eur mesačne. Z týchto dôvodov súd mal za to, že nie je dôvodné uplatniť odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania, kedy súd len výnimočne neprizná úspešnej strane náhradu trov konania. Poukázal na rozhodnutia súdnych autorít v tom, že ust. § 257 CSP nemožno aplikovať kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. S poukazom na majetkové pomery oboch strán konania, súd prvej inštancie nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca od dražby v roku 2016

nemohol predmetné nehnuteľnosti užívať z dôvodu odmietnutia vypratania ich žalovanými, pričom pri porovnaní majetkových pomerov strán sporu súd nezistil takú zásadnú nerovnosť, ktorá by umožnila aplikáciu § 257 CSP. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v spore medzi stranami, kedy za rovnakej majetkovej situácie uznesením z 28.03.2023 boli priznané žalobcovi trovy konania voči žalovaným v 1. a 2. rade.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalovaných s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h). Žalovaní v 1. a 2. rade uviedli, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s námietkou, že aktívne legitimovanými pre toto konanie má byť nielen žalobca, ale aj jeho manželka, čo vyplýva z notárskej zápisnice o vykonaní opakovanej dražby, pričom dôvody, na ktoré poukazuje súd prvej inštancie ohľadom platnosti údajov v liste vlastníctva nie sú postačujúce, nakoľko zo zápisnice o dražbe vyplýva, že aktívne legitimovaná má byť aj manželka žalobcu.

7. Rovnako žalovaní v 1. a 2. rade namietli výrok o náhrade trov konania s poukazom na skutočnosť, že počas viac ako 7. rokov sa snažili zachrániť svoje obydlie a poukazovali okrem iného aj na princíp proporcionality. Namietli, že súd nevykonával dostatočne dokazovanie vo vzťahu k majetkovým pomerom strán sporu, nakoľko súd len prevzal tvrdenia žalobcu, že jeho príjem je cca 400 - 500 eur v letných mesiacoch, no nebral do úvahy výdavky žalovaných v 1. a 2. rade. Z týchto dôvodov navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, resp. žalobu zamietol a priznal náhradu trov konania.

8. Ďalšie vyjadrenia sporových strán v odvolacom konaní predložené neboli.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho

rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

15. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že všetky skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods.1 písm. h) odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola naplnená.

17. K odvolacej námietke, že v tomto konaní má byť aktívne legitimovaná aj manželka žalobcu uvádza odvolací súd, že táto je nedôvodná.

18. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta.

19. Žaloba na vydanie veci (actio reivindicatio) je žalobou, ktorou sa vlastník hmotnej veci domáha ochrany proti tomu, kto mu ju neprávnym, t. j. bez právneho dôvodu zadržíava, zbavuje tak vlastníka možnosti výkonu vlastníckeho práva a zároveň odmieta vec vydať.

20. V prípade nehnuteľnosti sa vlastnícke právo v zásade preukazuje výpisom z listu vlastníctva z katastra nehnuteľností. Žalobca preukázal svoje vlastnícke právo. Navyiac však platí, že rovnaké práva na vydanie veci ako vlastník má aj spoluvlastník, keďže spoluvlastníctvo je len jeden z režimov vlastníckeho práva, ktorý vymedzuje prípustnosť v mnohosti vlastníkov, ako subjektov, určitej veci. Toto právo bude prislúchať spoluvlastníkovi len vo vzťahu k tretím osobám. Obdobné právo platí aj v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pričom sú prípustné isté modifikácie týkajúce sa režimu užívania veci v prípade existujúcich nezhôd

medzi manželmi (k tomu porovnaj R 23/1983 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njuwexzrhe4dgx3sl4zdgx3dnf3a&refSource=text>>).

21. Vo vzťahu k výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že je dôvodné potvrdiť aj tento výrok ako vecne správny.

22. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. O plný úspech žalobcu vo veci ide vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

23. Výnimkou pri rozhodovaní o trovách konania je ust. § 257 CSP, ktorého účelom je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynuli z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliadne na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti. Môže tak dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (viď. uznesenie Ústavného súdu SR z 08.12.2011, sp. zn. II. ÚS/563/2011).

24. Ako z uvedeného vyplýva, v sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Výnimočnosť pritom môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Pritom rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom. Judikatúra konštatuje, že ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Uvedené ustanovenie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie NS SR z 28.01.2010, sp. zn. 2M Cdo/17/2009).

25. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci súd prvej inštancie sa správne zaoberal tým, či v konaní neexistujú dôvody pre aplikáciu ust. § 257 CSP na nepriznanie trov konania. Existenciu takýchto dôvodov tvrdili žalovaní. Súd prvej inštancie sa preto zaoberal sociálnymi aspektmi strán sporu, ich príjmami a výdavkami, bral do úvahy starostlivosť o maloleté deti a správne dospel k záveru o neexistencii zásadnej nerovnosti v majetkových pomeroch, ktoré by odôvodnili postup podľa § 257 CSP, s čím sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

26. Odvolací súd poukazuje aj na závery Ústavného súdu SR: Účastník konania, ktorý svojím protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne poniesie sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 263/2016 zo 17. augusta 2016)

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods.1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v plnom rozsahu.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).